

[Peter Nielsen.]

ved tredje behandling, og deraf følger ret naturligt, at vi heller ikke kan medvirke til ændringsforslagene.

Alfred Bøgh: Jeg vil gerne på mit partis vegne gøre nogle enkelte bemærkninger vedrørende forslaget til ligningslov og de øvrige forslag, der er sat til forhandling sammen med dette lovforslag.

Man kan vist ikke nægte, at den danske befolkning og hermed altså skatteyderne må have fået et mærkeligt indtryk af lovgivningsarbejdet på skattemændenes område gennem de referater, der i de sidste uger er bragt i dagspressen om ligningslovsudvalgets arbejde. Det mærkelige er, at hvor groteske disse referater end har været, hvad angår et enkelt punkt af udvalgets arbejde, nemlig overvejelserne om at indføre en særskat, et reguleringstillæg, for en del af de skatteydere, der havde forudbetalt indkomstskat inden 1. januar 1967, så har de alligevel været sande.

Det begyndte med, at et radikalt medlem af udvalget tog spørgsmålet op, hvorefter finansministeren udarbejdede en skitse til et sådant reguleringstillæg. I første omgang endte overvejelserne med, at socialdemokratiets repræsentanter i udvalget på grund af de store administrative vanskeligheder afstod fra at stille det pågældende ændringsforslag, der så blev opgivet, og udvalgets medlemmer såvel som skatteyderne kunne drage et lettelsens suk.

I anden omgang meddelte et af SFs udvalgsmedlemmer, det ærede medlem hr. Ømann, at man ville tage forslaget op, hvorefter de socialdemokratiske medlemmer straks sluttede sig hertil.

I tredje omgang skete der overvejelser i den socialdemokratiske gruppe, tilsyneladende ikke mindst blandt de af gruppens medlemmer, der har lidt forstand på kommunal administration, og det lykkedes så socialdemokraterne at overbevise hr. Ømann om de praktiske vanskeligheder, der var, hvorefter han på SFs vegne den 1. december opgav sin trussel om at stille ændringsforslaget.

Fjerde omgang kom lørdag aften den 2. december, da lederen, vel, lederen af SFs venstre fløj, det ærede medlem hr. Sigsgaard, i radioens Aktuelt Kvarter udtalte,

at han ikke kendte noget til, at ændringsforslaget var opgivet. Men det kunne måske skyldes, at hr. Sigsgaard ikke er medlem af udvalget. Jeg havde, da jeg hørte det, frygtet, at nu skulle vi have hele forestillingen om en gang igen, men på udvalgs-mødet i tirsdags kom det så alligevel frem, at nu havde socialdemokratiet og hele SF definitivt opgivet at stille ændringsforslaget, og der skulle vel nu være håb om, at vi ikke ser det.

For et års tid siden foreslog venstres og det konservative folkepartis medlemmer, at man opretholdt skattefradragetsreglen, indtil kildeskatten træder i kraft, men det kunne der ikke skabes flertal for, heller ikke, da man senere konstaterede, at det er højst usikkert, om kildeskatten kan træde i kraft 1. januar 1969, men formentlig må udskydes et halvt eller et helt år. Som en overgangsordning har venstre og det konservative folkeparti stillet et ændringsforslag for at mildne skattefradragetsreglens bortfald, men forslaget har der ikke kunnet samles støtte til ud over de to partier.

Et enkelt lyspunkt har der været under udvalgsbehandlingen, bortset fra at man har opgivet særskatten for forudbetalere, nemlig forslaget om gunstigere nedslagsregler for selvpensionister under hensyn til den ved devalueringen indtrådte forværring af selvpensionisternes kår. Forslaget er stillet af venstre, og jeg takker for hr. Peter Nielsens anerkendende ord, og det har fået tilslutning fra alle partier undtagen fra SF. Nedslagsprocenten forhøjes fra 25 til 30, og den samlede maksimumsgrænse for nedslag forhøjes fra 3.000 til 3.500 kr. Og jeg vil gerne takke ministeren og de øvrige partier for den imødekommenhed, som man her har vist. Man må jo nemlig ikke glemme, at så længe fuld folkepension ikke er gennemført for alle, får selvpensionisterne ikke, som folkepensionisterne, nogen dækning, og ændringsforslaget tilsigter i nogen grad at råde bod herpå.

Vore øvrige forslag har desværre ikke kunnet vinde almindelig tilslutning i udvalget. Det drejer sig bl. a. om venstres og de konservatives forslag om en delvis ajourføring af hustrufradraget samt et særligt hustrufradrag for medhjælpende hustruer på henholdsvis 3.000 og 1.500 kr. Jeg vil gerne understrege, at vi i venstre ikke her-